

Hvor ble det av alle vikingene?

HD 10/2-95

I HD 29/1 forteller Anton Olstad oss atter en gang om Arbeiderpartiets «brukne never», dvs. ufullstendige rustninger i det norske forsvaret i trettiåra. Gen.løytnant Rolf R. Eriksen og historikeren Arnfinn Moland sier i sin trykksak «Hvor uforberedt var vi 9. april?» at det er ingen grunn til å påstå at det norske forsvaret var vanskjøttet de siste åra før det tyske overfallet.

Tyskerne tok et veldig krigsbytte i kanoner, bombekastere, maskingeværer osv., verdt 352 millioner i 1942-kroner. Gang på gang har underteegnede påpekt dette, men til liten eller ingen nytte.

Halsstarrig dunderer Olstad videre om «det brukne gevær». Trass i at han er demokrat og sjøl i trettiåra en ubøyelig motstander av Nazi-Tyskland — noe han har åpenbart for oss tidligere — ser det likevel ut til at han har snappet opp et og annet knep fra blant andre Josef Goebbels, sjølve propagandareven i Det 3. riket. Dette f.eks. «Gjentar man en løgn ofte nok, blir den til slutt en sannhet».

Man kanskje har dette ingenting med denne revepelsen Goebbels å gjøre, kanskje beror det ene og alene på glemsomhet. For noen og hver kan jo bli glemsomme med tida — også Olstad.

Ved Tangen tok om lag hundre tyskere (de fra Midtskogen) over tusen norske soldater til fange. Befalet hadde svært gode unnskyldninger. For de visste ikke at landet var i krig, forkynner Olstad. Kommandanten på Måkerøy fort avfyrte ikke ett eneste skudd da tyske skip pløyde oppover Oslofjorden i april dagene, trass i moderne kanoner, skaffet til veie av — ja, nettopp — Koht og Nygaardsvold. Men såvidt vi kan forstå, må det likevel ha demret for denne offiseren på Måkerøy fort at han var i krig. Han sa etterpå: «Hadde jeg skutt, så ville jo fienden ha oppdaget hvor vi var».

Øverstkommanderende på Agdenes festning (Trondheimsfjorden) uttalte noe liknende i retten i 1945: «Jeg skjøt ikke, for jeg ville unngå å irritere fienden». Latentlig? Æreløst? Jo, men så norsk la!

Etter skarve tjue dager var ti tusen tyskere herrer i Sør-Norge, et land som fra naturen si hander i en festning. Da hadde mellom fjorten og femti tusen norske hærmenn (Ruge) overgitt seg så å si uten strid, rømt fra stillingene eller tatt flykten over til Sverige uten å ha drept en tysker.

Hvor ble de av, alle vikingene? For øvrig hadde smarte offiserer i tretti-åra gjort kanoner og skyts brukbare mange steder i Norge (appellens hist. b. 13), da de været adkommunister og rebelske arbeiderparti-folk under hver seng i hvert skåp.

Var x det noen som talte om «det brukne gevær!»

Per Torhaug

108180